



**У Х В А Л А**  
**ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ**  
**ДРУГОГО СЕНАТУ**  
**КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

**про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Романенка Бориса Дмитровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 9 частини другої статті 7 Закону України „Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту“**

м. К и ї в  
5 січня 2021 року  
№ 1-3(II)/2021

Справа № 3-243/2020(582/20)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Касмініна Олександра Володимировича – головуючого, доповідача,  
Городовенка Віктора Валентиновича,  
Первомайського Олега Олексійовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Романенка Бориса Дмитровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 9 частини другої статті 7 Закону України „Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту“ від 22 жовтня 1993 року № 3551–XII (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 45, ст. 425) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Касмініна О.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

**у с т а н о в и л а :**

1. Романенко Б.Д. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статтям 16, 24, 27, 43, 46, 49, 50 Конституції України (конституційність) пункт 9 частини другої статті 7 Закону України „Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту“ від 22 жовтня 1993 року 3551–ХІІ зі змінами (далі – Закон), згідно з яким до осіб з інвалідністю внаслідок війни належать також особи з інвалідністю з числа „осіб, залучених до складу формувань Цивільної оборони, які стали особами з інвалідністю внаслідок захворювань, пов’язаних з ліквідацією наслідків Чорнобильської катастрофи“.

Як вбачається зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів, у грудні 2019 року Романенко Б.Д. звернувся до Управління соціального захисту населення Тальнівської районної державної адміністрації Черкаської області (далі – Управління) із заявою, у якій просив надати йому статус особи з інвалідністю внаслідок війни та видати відповідне посвідчення як особі, яка брала участь у ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС у складі формувань Цивільної оборони.

Управління відмовило Романенку Б.Д. у задоволенні заяви на підставі того, що він не надав документів на підтвердження своєї участі у ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи саме у складі формувань Цивільної оборони.

Не погоджуючись із цією відмовою, Романенко Б.Д. звернувся з позовом до Черкаського окружного адміністративного суду, який рішенням від 24 квітня 2020 року відмовив йому в задоволенні клопотання. Зазначене рішення Шостий апеляційний адміністративний суд постановою від 16 липня 2020 року залишив без змін. Верховний Суд ухвалою від 5 серпня 2020 року відмовив Романенку Б.Д. у відкритті касаційного провадження через необґрунтованість касаційної скарги.

Обґрунтовуючи твердження щодо неконституційності оспорюваних положень Закону, суб’єкт права на конституційну скаргу посилається на окремі

положення Конституції України, законів України, а також на судові рішення у своїй справі.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Із аналізу конституційної скарги та долучених до неї матеріалів вбачається, що автор клопотання не навів аргументів щодо неконституційності пункту 9 частини другої статті 7 Закону, а висловив незгоду з існуючим законодавчим регулюванням питання встановлення статусу осіб з інвалідністю внаслідок війни особам, які виконували свої обов'язки, пов'язані з ліквідацією наслідків Чорнобильської катастрофи, а також із судовими рішеннями, ухваленими у його справі, що не може вважатися належним обґрунтуванням тверджень щодо невідповідності Конституції України оспорюваних положень Закону в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151<sup>1</sup>, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 86 Закону України „Про

Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

**у х в а л и л а:**

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Романенка Бориса Дмитровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 9 частини другої статті 7 Закону України „Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту“ від 22 жовтня 1993 року № 3551–XII зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.



**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ  
ДРУГОГО СЕНАТУ  
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**